

Eudontomyzon mariae
(Berg 1931)

Клас
Міноги – Petromyzontida

Ряд
Міногоподібні – Petromyzontiformes

Родина
Міногові – Petromyzontidae

Охоронний статус: BernC: III. ЄЧС: V*
ЧКУ: Зникаючий; HD: II; ЧКК: NT

Поширення. Річки басейнів Балтійського, Чорного, Азовського, Адріатичного й Егейського морів [1; 2].

Україна: Зустрічається в басейнах (основне русло, притоки, затоки, заплавні водойми) Дніпра, Дністра, Пруту, Сірету, Сіверського Дінця, Міусу та, вірогідно, Південного Бугу; відмічена в пониззі Дунаю [2-7]. На Закарпатті відсутня.

Середовище існування та особливості біології. Прісноводна паразитична форма [3; 8]. Населяє ділянки

річок північно-східного мегасхилу Українських Карпат. Розвиток відбувається з метаморфозом. Нерест триває у квітні-травні; плодючість самок – до 6000 ікринок. Статевої зрілості личинки досягають через 6-7 місяців після метаморфозу. Розмножуються один раз у житті, тривалість якого сягає 5-7 років. Після нересту плідники гинуть. В дорослому стані не харчуються [2; 9; 10].

Сучасний стан. Трапляється спорадично [5]. Лише іноді кількість личи-

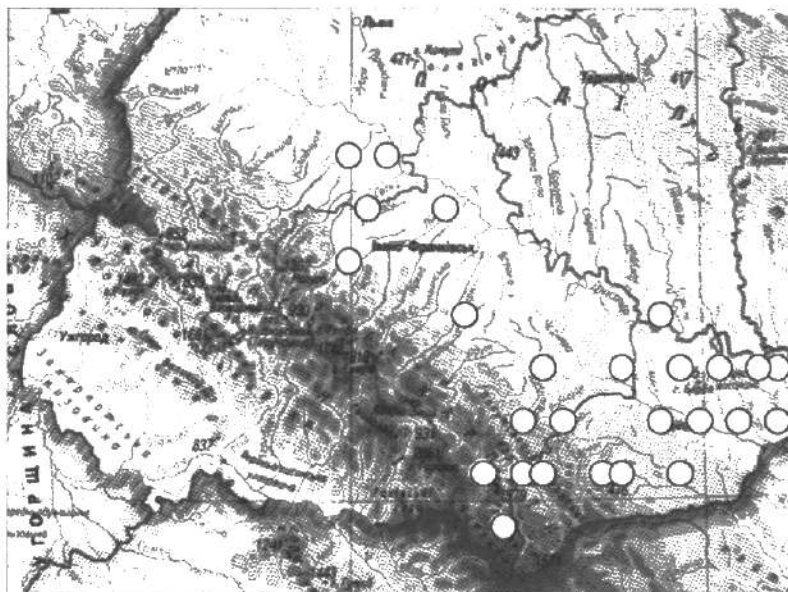
нок може бути порівняно значною (як це мало місце, наприклад, улітку 2011 р. на мілководдях р. Прут поблизу с. Стрілецький Кут Кіцманського району Чернівецької області [11]).

Фактори загрози. Забруднення води [12], головним чином, унаслідок скидання в русла побутового органічного сміття, гноівки, нафтопродуктів [13], надмірний вилов, який особливо мав місце раніше [9], а також деградація характерних місць перебування, спричинена гідротехнічним будівництвом [5; 14].

Рекомендовані заходи охорони. Додільно детально вивчити особливості поширення й екології виду, а місця з порівняно високою чисельністю забезпечити дієвою охороною [5], створивши там заповідні об'єкти [2; 4].

Джерела інформації:

1. Шнаревич, Ізмайлова, 1963; 2. Павлов, 1980; 3. Турянин, 1982; 4. Редкие..., 1988; 5. Чередарик та ін., 2001; 6. Денщик, 2005; 7. Худий, 2005; 8. Леснік, 2006а; 9. Kottelat, Freyhof, 2007; 10. Скільський та ін., 2007; 11. Худий, 2007а; 12. ЧКУ, 2009 13. Новіцький, Мовчан, 2009; 14. В. Носачов (особ. повід.).

Текст: І. Скільський, Л. Потіш
Фото: Н. Смірнов